

Lezing 8

Hij, Die u roept, is getrouw

Trouw zijn aan Gods roeping

De achtste lezing van het jaarthema zal gaan over trouw zijn aan de roeping van God. De titel kunt u vinden in 1 Thessalonicenzen 5 vers 24.

Lezing acht is de derde lezing in de reeks van de trouw van mensen. We willen hier nadenken over Gods roeping in ons leven en hoe we die kunnen herkennen. Hoe we vervolgens naar die roeping moeten handelen en trouw kunnen zijn aan die roeping en aan God zal ook behandeld worden tijdens de lezing.

Voor lezing acht is drs. J. Kloosterman *MBA* uitgenodigd. *Deo Volente* 8 april 2021 hoopt hij zijn lezing uit te spreken.

De volgende vragen zijn aan de *lector* voorgelegd:

1. Hoe kunnen we Gods roeping en leiding in ons leven herkennen?
2. Wat houdt 'getrouw zijn' in tijdens je werk en studie?
3. Welke verwachting mag je hebben als je trouw bent?

In het voorbereidingsartikel denkt Suzanna met ons na over de algemeenheid van de roeping en zien we dat de roeping van God om antwoord vraagt.

Geroepen

Bijbelse noties bij het woord 'roeping'

In de San Luigi Dei Francesi-kerk in Rome hangt het prachtige, indringende schilderij van Caravaggio 'De roeping van Mattheüs'. Daarop zie je een aantal goedgeklede mannen in de donkerte van het tolbuis zitten, gefocust op het geld dat op de tafel ligt. Verder zie je in een straal van licht de eenvoudig geklede Jezus binnenkomen. Hij heeft zijn hand uitgestrekt en wijst Mattheüs aan. Deze wijst op zijn beurt met zijn vinger naar zichzelf. Hij lijkt te willen zeggen: "Mij? Moet U mij hebben?" (Riemersma, 2016, p. 15 en 18).

Tekst: Suzanna den Ouden

Bekering en geloof

God is de Roepende (Rom. 9:11). Direct na de zondeval kwam Hij tot de mens: "Waar zijt gij?" (Gen. 3:9). Adam en Eva waren ongehoorzaam aan Gods gebod. Maar Hij liet hen niet waar ze waren. Zijn roep was een genaderijk achternagaan (Henry, 2006). Zoals God Adam riep, is Hij doorgestaan met roepen. Dat lezen we de hele Bijbel door.

In het Oude Testament lezen we dat de Heere profeten gaf die het volk oproepen om naar Hem terug te keren. Het boek Hosea is hier een duidelijk voorbeeld van. De levendige vergelijking van Israël met een hoer komt tot uiting in het huwelijk tussen Hosea en Gomer. God roept het hoererend volk Israël: "Komt en laat ons wederkeren tot de HEERE" (Hos. 6:1). Hoor! Kom! Sla acht op Gods stem! Keer weer! Dit zijn oproepen die de boeken van de profeten tekenen. De HEERE, de goedertieren Verbondsgod roept Zijn volk terug en laat ze niet waar ze zijn.

In het Nieuwe Testament zien we de voortgang van deze roeping. De Heere zendt opnieuw Zijn dienaren, de apostelen. Paulus schrijft het aan de Korinthiërs: Ik ben een gezant. En ook waartoe hij gezonden is: "Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus

wege: laat u met God verzoenen." (2 Kor 5:20).

De algemeenheid van de roeping

De *Chain-Reference Bible* geeft als subthema bij het thema 'Divine calling', 'universality of calling'. Zo lezen we bij Jesaja de oproep aan de hele aarde tot terugkeer en behoud: "Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde! want Ik ben God, en niemand meer." (Jes. 54:22). Dezelfde Jesaja roept in hoofdstuk 55 ieder die dorst, ieder die geen geld heeft, op tot komen en tot gehoor geven aan de roep van de Heere: "O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! (...) Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden van David." (Jes. 55:1,3).

In het Nieuwe Testament benadrukt Paulus dezelfde universaliteit: "Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen." (Rom. 10:12). Hij schrijft verder aan Timotheüs dat het de wil van de Heere is dat alle mensen gehoor geven aan Zijn roeping en zo tot kennis van de waarheid komen: "Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen." (1 Tim. 2:4). En het is Jezus Christus Zelf, Die het uitriep op de grote dag van het feest: "Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien." (Joh. 7: 37,38). En op de laatste bladzijde van de Bijbel lezen we: "En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet." (Openb. 22:17).

Antwoord

God roept. En roeping vraagt om antwoord. We kunnen niet blijven wie we zijn. In Deuteronomium 30 klinken de ernstige woorden: “Ziet, ik heb u heden voorgesteld het leven, en het goede, en de dood, en het kwade. (...) Ik neem heden tegen ulieden tot getuigen den hemel en de aarde; het leven en de dood heb ik u voorgesteld, de zegen en den vloek! Kiest dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw zaad.” (Deut. 30: 15, 19). Ook Jozua stelde het bijeen verzamelde volk bij Sichem (de verbondsvernieuwing) voor een keuze: *of* het dienen van de afgoden, *of* het dienen van de Heere. Dat laatste was de keuze van Jozua zelf, met zijn gezin. “Doch zo het kwaad is in uw ogen de HEERE te dienen, kiest u heden, wie gij dienen zult; hetzij de goden, welke uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen de HEERE dienen!” (Joz. 24:15). Ook Ruth maakte een keuze. Ze ging niet met haar schoonzus Orpa mee om de goden van Moab te dienen. Ze besloot om de HEERE, de God van Naomi en haar volk te dienen. En Elia roept het op de Karmel uit: “Hoelang hinken jullie op twee gedachten? Waarom houden jullie twee opties open? Als de HEERE God is, dien Hem! Als Baäl God is, dien hem dan!” (zie 1 Kon. 18:21). In het nieuwe Testament wordt het opgehitste Joodse volk voor de keuze geplaatst: Barabbas of Jezus? God riep op tot een beslissing. Bevinden jullie Jezus, de zondeloze Zoon van God, nu schuldig of niet?

Zoals God Israël riep en om een antwoord vroeg, zo vraagt Hij dat ook van ons. Laten wij Gods oproepen, zoals in Jeremia 3 vers 22a, “Keert weder, gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen genezen” beantwoorden met: “Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want Gij zijt de HEERE, onze God!” (Jer. 3:22b).

Goddelijke roeping tot een taak

Naast de roeping tot bekering en geloof vinden we in de Bijbel ook de roeping tot een taak. In Genesis vinden we dit bij Abraham, de toekomstige aartsvader. Ga! Hij werd

geroepen uit zijn land te gaan en tijdens deze reis de leiding te nemen over zijn hele huishouden. Zonder te weten waar hij heenging, in overgave aan de leiding van de Heere. “Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.” (Gen. 12:1). Ook Mozes kreeg een taak op zijn schouders gelegd: Kom! Hem werd enkel gehoorzaamheid gevraagd. Voor de voorbereiding had God Zelf gezorgd: zijn verblijf aan het hof en in Midian. “Zo kom nu, en Ik zal u tot Farao zenden, opdat gij Mijn volk (de kinderen Israëls) uit Egypte voert.” (Ex. 3:10). De Heere riep ook Gideon: Ga! Hij kreeg er de belofte bij van de kracht van de Heere. Zou dat niet voldoende zijn voor de gekregen taak? “Toen keerde zich de HEERE tot hem, en zeide: Ga heen in deze uw kracht, en gij zult Israël uit der Midianieten hand verlossen; heb Ik u niet gezonden?” (Richt. 6:14).

Bij Jesaja formuleert de Heere de roeping open: “Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons heengaan?” Jesaja stelt zich ter beschikking en beantwoordt Gods roeping met: “Zie, hier ben ik, zend mij heen” (Jes. 6:8). Jona was echter niet zo bereidwillig toen de Heere hem riep. God zei: “Sta op!” Hij stond ook op, maar “Jona maakte zich op om te vluchten naar Tarsis, van het aangezicht des HEEREN; en hij kwam af te Jafo, en vond een schip, gaande naar Tarsis, en hij gaf de vracht daarvan, en ging neder in hetzelfde, om met henlieden te gaan naar Tarsis, van het aangezicht des HEEREN” (Jona 1:3). Maar Gods roep is niet te weerstaan. Hij maakt gehoorzaam. De mens schrikt terug als God hem roept vanwege de omvang van de taak of de verantwoordelijkheid. Totdat het doordringt in het hart dat het God is die roept en dat Hij altijd nog groter is dan de opdracht (Broomhall, z.d.).

Elisa is de enige in de Bijbel die geroepen werd door middel van een ander, Elia. “Zo ging hij van daar, en vond Elisa, de zoon van Safat; dezelve ploegde met twaalf juk runderen voor zich heen, en hij was bij het twaalfde; en Elia ging over tot hem, en wierp

zijn mantel op hem.” (1 Kon. 19:19). Elia had een ontmoedigende ervaring achter de rug. Op de Karmel leek het volk de oproep van de Heere van harte te beamen met een “De HEERE is God, de HEERE is God!” (1 Kon. 18:39), maar even later bleek uit hun daden dat dit niet het geval was. God laat echter zien dat Zijn werk doorgaat en dat het fundament daaronder Zijn verbond is. Hij laat een nieuwe knecht roepen: Elisa. Deze man verbrandde zijn ploeg en liet daarmee zijn oude leven achter om zich te wijden aan zijn nieuwe taak. Hij bereidde een maaltijd en nam volledig afscheid om Elia te gaan volgen.

In de nieuwtestamentische pendant van deze geschiedenis, de roeping van Levi, zien we dezelfde ‘ingrediënten’: de roep, een maaltijd en het oude leven achterlaten. Jezus riep Hem: “Volg Mij!” En Levi volgde eenvoudig. “En Jezus, van daar voortgaande, zag een mens in het tolhuis zitten, genaamd Mattheüs; en zeide tot hem: Volg Mij. En hij opstaande, volgde Hem.” (Matth. 9:9).

In de Handelingen van de Apostelen, het boek van het ontstaan van de gemeente (*ecclesia*, de eruit geroepenen) lezen we ook verschillende keren over roeping. Zoals in hoofdstuk 26, waar Paulus tegen Agrippa vertelt hoe de Heere aan hem verscheen: plotseling, duidelijk en helder. Richt u op! Sta op! Tegelijk maakte Hij hem duidelijk welke taak Hij voor hem had. “Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen” (Hand. 26:16). Die roeping was niet eenmalig. Steeds riep de Heere weer en wees concreet de weg. Wel ging dit in de weg van vasten en gebed. “En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb. Toen vastten en baden zij, en hun de handen opgelegd hebbende, lieten zij hen gaan.” (Hand. 13:2, 3). Ook Handelingen 16, het bekende hoofdstuk van

het visioen “Kom over in Macedonië, en help ons”, noemen we hier. De roeping tot deze taak was duidelijk en Paulus en Timotheüs waren bereid. “Als hij nu dit gezicht gezien had, zo zochten wij terstond naar Macedonië te reizen, besluitende daaruit, dat ons de Heere geroepen had, om denzelve het Evangelie te verkondigen.” (Hand. 16:10).

God roept “sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten en sommigen tot herders en leraars.” (Ef. 4:11). Maar dat betekent niet dat anderen niet geroepen worden. Elke christen wordt geroepen tot een taak. “Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, neme zijn kruis op en volge Mij.” (Mark. 8:34). Elke christen wordt geroepen een zoutend zout en lichtend licht te zijn. En wat is dan op dit moment onze roeping? Om de taak die je gekregen hebt trouw uit te voeren en daarin tot zegen te zijn voor anderen.

Tot slot

In dit artikel is allereerst aandacht gevraagd voor Gods roepen van zondaars. God roept ons op tot bekering en leven voor Hem. Die roep klinkt door de hele Bijbel heen en tot iedereen. Het vraagt om een antwoord. We mogen niet ongehoorzaam zijn. De Heere zegt in Romeinen 10 vers 21 dat Hij klaar staat en wacht: “De gehele dag heb Ik Mijn handen uitgestrekt tot een ongehoorzaam en tegensprekend volk.”

Daarnaast roept de Heere mensen tot een taak. Hij vraagt van ons een leven dicht bij Hem en Zijn Woord, om ons te kunnen leiden en te kunnen roepen. In de tweede helft van dit artikel staan de voorbeelden van oud- en nieuwtestamentische gelovigen waar de Heere heeft laten zien *dat* Hij roept en dat deze roeping duidelijk en helder is. In 1 Thessalonicenzen 5 vers 24 staat de belofte: “Hij, Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal.” Mij? Moet U mij hebben? Mij? Wilt U Mij gebruiken?

Literatuur

Broomhall, M. (z.d.) *De man die God geloofde. Levensbeschrijving van Hudson Taylor*. Wageningen: Veenman.

Henry, M. (2006) *Verklaring van het Oude Testament. Deel I: Genesis-Deuteronomium*. Kampen: De Groot Goudriaan.

Riemersma, J. (2016) *Een glimp van de hemel. Het geheim van Rembrandts geloof*. Utrecht: Uitgeverij Kok

Thompson, F.Ch. (1964) *The Thompson chain-reference Bible*. Indianapolis, Indiana U.S.A.: B.B. Kirkbride Bible co., inc.